

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. szám alá küldendő.	Pest, mart. 20. 1870. 12. szám.	GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

A Deákpárthoz.

Azt mondja a Pesti Napló!
És a Reform! — méltó társa:
„Kossuth utóbbi levele"
(Mely anyi szent igazsággal
S honszerelemmel van tele)
„A végkétségbeesésnek
Utolsó jajkiáltása."

Hó hó Napló! s drága Reform!
Én azt mondom — meglássátok —
Ez „utolsó jajkiáltás"?
E levél hoz bukást rátok.

S minő naiv kérkedéstek:
Hogy „nálatok a tudomány"?
Az ám... hisz töltsérrel tölti
Belétek a magas kormány.

Pártotokon Pulszki! Besze!
Rimanóczi! Paczolai!
A közösügy három próbás
Elismert mamelukjai.

„Müveltség," „bölcsesség" s „vagyon"
Mind „nálatok található"?
Az ám... ott van Borsszem Jankó!
Lónyay és Hrabár Manó!

Pártotoknál a „vitézség"
És „bátorság"? — no ez lehet, —
Hisz ott van a szavazó gép,
S ott lődözik a verebet.

Nálatok van a „becsület"
És az „erkölcs" azt mondjátok?
A nemzeti becsületszót
Ugyan szépen beváltátok.

Hanem egygyel nem kérkedtek,
Bár azt inkább elhinnők is...
Hogy soraitokban vannak
Még a „muszkavezetők" is.

Ludas Matyi.

Jelen számunkhoz van csatolva a „Ludas Matyi" és „Nép Szava" előfizetési felhivása.

Eredeti levelek.

Édes komám Matyi!

Még ugyan rígóta prézsmitálnak az országgyülisen a paprúl, katonárúl, meg a diakokról? — olvastam ükemekrül, mostanába annyit, hogy szint az ódalamba nyilallott tülle.

Azt is kiolvastam az ujságbúlpajtás, hogy Andrási góróf ü nattsága ugy elkinszeredett a minapába az országgyülisen, hogy Kerge Palival együtt felcsaptak tapasztó czigánynak, oszt ugyancsak keztek valami putrit rakni, tapasztani sárbúl meg hummi nyirkos téglábúl, azután meg mikor erre is ráuntak, akkor megint elkezdett a goróf nattsága puskázni, s Kerge Palival együtt lüttík erősen a bakot.

Hanem azt nem értem én láddi Matyi komám! hogy hát ez a Kerge Pali prófessor, hogy a fekíbe vált olyan nagy katonáskodóvá, mer hájszen a mint beszillik rúlla, hát még ezelőtt egy nyehán esztendővel azt tanitgatta az eskolába, hogy hány czol egy schukk, meg hogy hány sing van egy kolopterbe, oszt ihon ni, most meg mahónap gyenyerális lesz belőlle.

Hejj pajtás! csak soh sem szerettem én azt, mikor valaki nem a maga mestersíge mellett marad, mer hát ha prófessor hát tanítsik az eskolába, — a ki meg a doktor hát laxálja a beteget, az neki jó.— A pap megmorzsolgassa az olvasót, mondja a lítániát — oszt tanittsa gazdasszonyának a testünknek feltámadását a szent irásbul. — Na csak pajtás száz szónak is egy a vígi, hogy hát feki kis regement lessz abbúl, a mit ott Kerge Pali uram, meg az a többi pépás jobboldalas táblabiró, fancsari szavazó szent össze tákol.

Istenem istenem, mi minden kitelik egy emberbül, — meg oszt mire mindenre rá nem kínyszeriti a nyomorúság az embert, — ihon ni, abbúl a hajdan vitéz honvédbül mi lett Kuhn gyenyerális uram subordinacziója alatt? csak úgy handríkál előttük valamék totyakos nimet gyenyerális, ha majd az a fene muszka szemközt áll velük, — majd megtanitják akkor ükeméket Zsivánka Gidó kivánsága szerint nimetül, bár csak ükeme is ott lenne avval a czérnaszál nyakával. — Mán tudod, ezeket a firiss húnvígy gyerekíket nem csudálom ha beállanak vitéznek, mer hisz hún jártak még mindegyik negyvenyolczba? — de mán az a sok peléh galléros vín húnvígy, meg a többi borázda bíllegető hadnagy meg hadkiesi, hogy nem válogat benne ha a nimet a gazda is, pajtás! ezt mán igazán csudálom máskülömben hájszen majd jó lesz ez a vitéz tábor silbaknak a soház mellé meg a zálogház meg a harminczad elíbe, az öreg peléh gallérosok meg majd eljárogatnak a miniszternyomokhoz meg hummi előkelő muszkavezetőkhöz estenként filkózni, mert mán oda nem komendálnám nekik menni, ahun a puskaporszag erősen érzik.

Egyébbkíppen pajtás! mán nekem mindegy akár hogy van a dolog sorja, kiszabadultál a kóterbúl, hát leköszönök a számadoságrúl, — vedd át a szogálatot ecsém magad, látom, - hogy a közösügyes csordának mán még a karikás csapó sem használ.

A betü meg öl mahónap, ha igazat mond az ember ellensíget csinál magának, oszt még úgy sem lehet az embernek beszilni, a hogy maga akarja, hanem bele okoskodik, kotnyeleskedik más is — hát a feki mireraló — nem türök én lakatot a nyelvemen az árgyelussát érted ecsém — na ha érted, hát szerbusz.

Karakán Marczi.
gulyás bojtár.

Mátyus Arisztidhez!

(mart. 3-iki beszédére)

Megengedj édes hazámfia!
Hogy csak ugy hegedüszóban
Mondom el ezt a nehány szócskát,
Matyit kimélem — valóban!
Mert azt az izét . . kiről szóltál
— Attól félek — ha kiirom —
A Matyinak megint kinyílik
Pest avagy Váczi áristom. —

Tehát csak ugy szépen szür alatt
Mondom, hogy szalmát csépeltél,
Midőn arról a csúf . . izéről
Bódi urnak bebeszéltél. —
Falra borsót! meg mondom azt is
E versecskémnek utólján,
Mi az oka hogy az az izé
Még most is grassál a hazán!

Ó pedig, be gyönyörüséges
Példás pályája van neki . . .
Még G a l l é r úr is megtudhatja
Ha szemét a m u l t r a veti.
Nem volt még oly szabadelvü szó,
Mondás, beszéd, tett vagy eszme,
Melyre rá ne hágott volna, hogy
Legyen mentül elébb veszve. —

Csak a közel multba nézzünk be
'S vizsgálódjunk kissé már most,
Ki keveré felségsértésbe . .
Barsból azt a B a l o g h J á n o s t, !?
Ki szedett össze minden moukot
S dobált rá W e s s e l é n y i r e?
Ki üzte szegény B ö s z ö r m é n y i t
Egész a halál révire! ?

Hát azt a h á r o m d e r é k i f j u t *
Ott a n e g y v e n e s é v e k b e . . .
Ki hurczoltatá kegyetlenül
Sötét nyirkos tömlöczökbe ?
„M é g l á t o d a h o n h a t á r a i t"
Igy kezdi V a h o t,'s elmondja :
Hogy hurczolták, hogy élt, szenvedett,
Az a szegény „k ü l f ö l d r a b j a!"

Hát K o s s u t h apánkat kifogá
Hamis okkal, hamis perbe?
'S M é s z á r o s K á r o l y t ki záratá
H u s z o n k é t h ó i g kóterbe?
Ki az? az a csúf, undok i z é . . .
Ki résen áll éjjel s nappal.
Hogy ártson, öljön, undokitson,
Rosz törvénnyel, hamis joggal!

Ne sértsen meg, mit föntebb mondék,
Hogy bizony s z a l m á t c s é p e l t é l, . .
Midőn attól a csúf i z é r ő l
Bódi urnak b e b e s z é l t é l.
Jól mondád, hogy az veszedelmes,
'S miért tartják? most mondom meg:
S z ü k s é g ü k v a n a n a g y u r a k n a k
H o g y l e g y e n e g y b i z t o s f o g d m e g!

Nagy Bögős.

*) Tormássy, — Lovassy, — Sárossy.

Adomák.

Szoritotta Cseh M. pápai szabó az adósság miatt a diákot. De az „iftyur" mindig szerencsésen elinalt előle, hanem egyszer mégis csak elcsipte, s egész illendőséggel mondja, hogy N. N. ur kérném ha lefizetné az adósságát, mert most nagy szükségem volna a pénzre. A diák nem menekülhetett, hanem egy nagyot gondolt. Szivesen Cseh Márton uram! tud viszsza adni? (gondolta hogy majd nem tud) igen tudok lön a felelet (erre megijedt az iftyur.) Egy ezeresből tud viszsza adni? kérdé tovább. Tudok tudok! lőn a meglepö válasz. Erre a diák elkezdte zsebeit kutatni, fületövét vakarni. De nem volt abban egy piczula se, s azt mondja: N o h á t v á r a k o z z é k e g y k i c s i t, m i g s z e r z e k e g y e z r e s b a n k ó t v a l a h o l.

Ivogatott két diák kedvére, az egyik különösen a vörös bort szerette. Ittak volna ők még többet is de bizony az erszény már nem állotta, hát csak haza kellett ballagni. Egyszer aztán megállottak egy korcsma előtt ki kutattak minden zsebet, hogy csak egy meszely bor ára akadna még de biz a se találkozott. Erre nagy keserves sohajt az egyik s azt kérdi a czimborától, te pátri! ha te most isten volnál mi jót tennél én velem? Hát czimbora a vörös tengert egészen szegszárdi borrá változtatnám s a kellő középébe beleteremtenélek spongyának.

A cs . . . i kálomista pap két öreg házaspárt esketett, a férfi süket volt tisztára. S mikor a szokásos szertartási beszéd után mondá a pap: „Azt kérdem azért tőled keresztyén férfiu szereted-e azon személyt, kinek most kezét fogod?" Az ember csak bámult, mint a sült hal.

A pap ismétlé a kérdést de az ember csak a száját tátotta. Erre aztán a menyasszony két tenyerét kürtnek igazitva, oda hajolt a boldog vőlegény füléhez s egész torka szakadtából orditotta „azt kérdi a tiszteletes uram szeret-e kedengem?" s a boldog vőlegény ijedtében azt felelte rá „N o m i a k ü h á t!

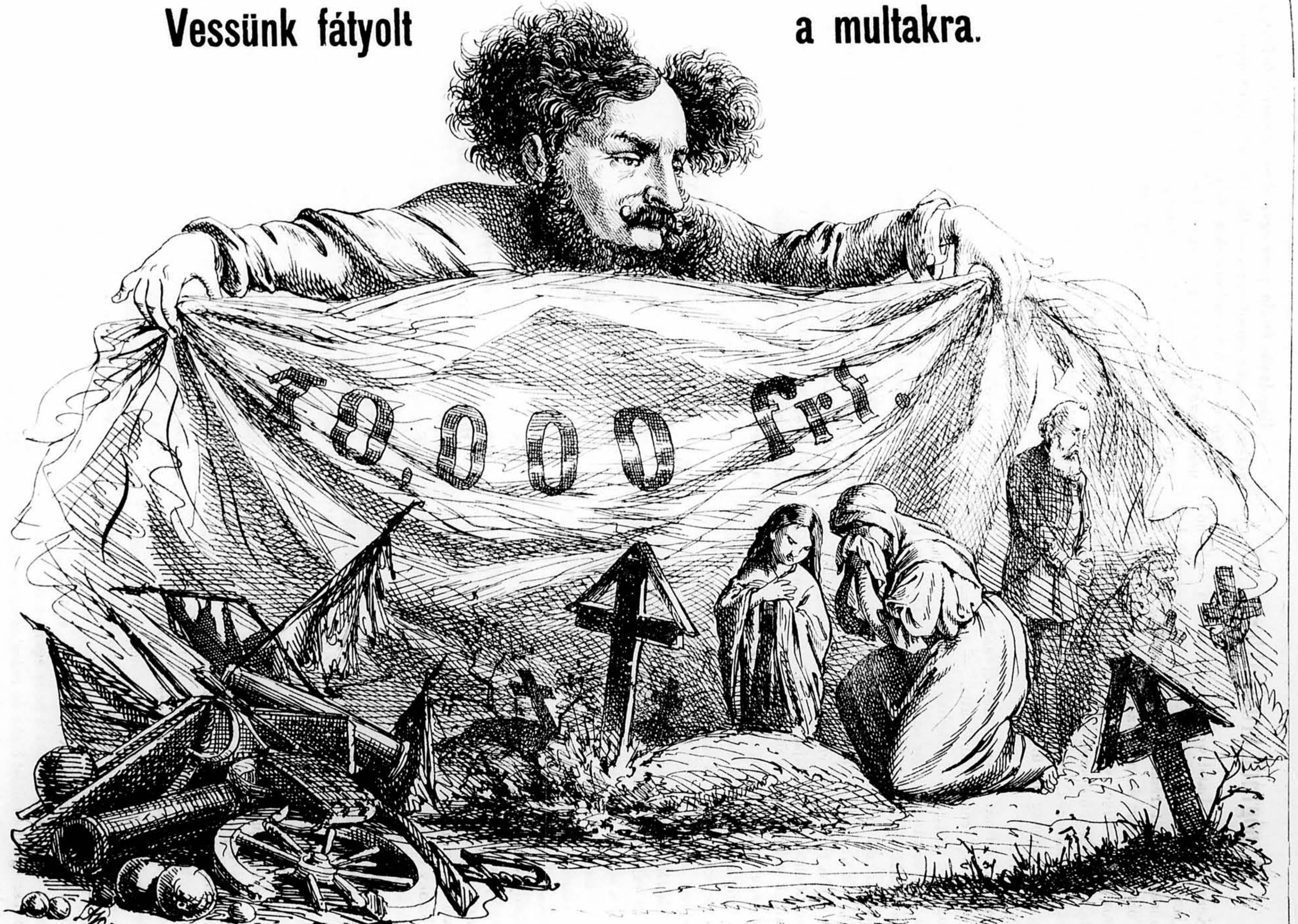

Andrássi: Ne mondják önök, hogy nagylelkü nem vagyok, ime egy kis borravaló. —
Rokkantak: Nem alamizsnáért jöttünk, hanem az érdemlett jutalomért.
Andrássi: Azzal nem szolgálhatok, mások vannak rá prenumerálva.

Andrássi : Jelentem alássan vitéz generális urak, elhoztam önöknek, mit honvédeimtől megtagadtam.

Vessünk fátyolt a multakra.

Ime az a fátyol, melylyel Andrássi eltakarja saját multját és a honvéddicsőséget.

A nógrádi krónikákhoz.

Kennst du das Land wo die pomeranczen = ho hó! megálljunk csak wo die szalmaevő hivek tenyésznek, hol az ostobaság magát rémitő szinben mutatja: találd el kedves olvasóm, mert én nem szóllok semmit, nem mondok város nevet, mivel van nagy Magyarországon oly boldogtalan helység, hol azon szerencsétlen állapotban lélekzenek az emberek, hogy akármi ostobaság, tökkel ütöttség, ostrombaság merül fel az életben, azt ők mind magokra veszik.

Nem találod hát ki szerelmes olvasóm úgy-e? hol van az ostobaság rémitö ábrázatja, — megmondom én tehát hogy hol van; a Hódvilágban.

Ékes mivóltában itt jár az ember nagy fülekkel, két lábon s a szamártól abban külömbözik, hogy mindegyik tud valami kézzel müvelhető babrálást, a mit a paródia mesterségnek nevez. Mert lásd szerelmes olvasóm, a hódvilág magasba törekvő marhaságok és ostobaságok hazája, azon democraták hazája, kik magokat Deák hátúl szülöttjeinek vallják. Ide vezetlek tehát édes szerelmes olvasóm tégedet, megmutatni néked Herschel perspectiváján, mily sok bolondja van az emberiségnek ama magassabb schvérában, hol az igazi okos embereknek nincs helye.

A hódvilágban van egy odú — nevezzük ezt bagolyvárnak, itt ragadozó állatfajú minden ember, s mellé ostoba mint a sötétség. — Kárövendő, fanaticus — és rossz akaratu — bagolyvár elö városaiban laknak az egyszerü felvilágosodott emberek, egyszerü democraticus becsületes indulattal szép egyetértésben.

Bagoly várának van egy épületje vékony falakból, hol a bagoly huhogás hallatszik a hosszú fekete tollú főbagoly szájából, s azt hiteti el a többivel, hogy az eretnek democrata tábor mind egér, s az csak megenni való, mintha bizony azokat könnyü volna megenni. Bagoly várában van osztán egy furfangos irástudó, a ki a hódvilágban egyáltalában nem szeret lakni, hanem lent jár az ordinaré földön, ez egy hatalmas nagy pocz egér a meik a hozzá csapkodó sötétség modorát mindenkoron vissza riasztja éles fogainak harapása által.

Váltig dühöngenek a bagjok e malheuron, de szerencsétlen állapotjukban ostobaságuk miá nem tehetnek semmit sem, s e pocz egérre rákiabálnak kigyót békát, hogy megsemmisithessék, de persze ostoba törekvésük hiú és haszontalan. Bagolyvárának még van egy bagoly sindicussa is, a ki voltaképpen keresztségénél fogva kalomista vólna, de mivel ő is vallásos meggyőződését a látszólagos, de soha nem teljesülő haszonért árúba bocsájtotta, — a pocz egért folyton insultálja, ambátor sületlen törekvéseit még eddig benem látva, egy jó lúdpecsenye mellett azt mondá neki a pocz egér: hogy — komám! ne vesztegesd a töltést hiába én reám, mert meglátod miszerént lészen néked a te jövőd keserüségekkel telve.

Bagolyvár falain pocz egér ellen iszonyú feliratok tétettek megsemmisitésére. — Bagolyvár tilkos törvényszékén ellene kibecsültetésekért folyamodtak, de ez mind nem használt, mert a pocz egér democraticus hatalmával nem birhatott semmi féle ostobaság sem.

Bagoly vára nobilis baglyai szomjuznak a pocz egér vérre s nem lakhatnak jól belölle, — sohajtanak Deák Fránczihoz, nem használ, sohajtoznak hova — hova nem — nutzt nichts a pocz egér lessz nekik megölö gyilkosuk.

Világosság angyala jöjj el Bagoly várára a hódvilágban, hogy ne legyenek lakói az ostobaság kárhozatos angyalai, jövel szent democratia közibük, hogy azok kik ordináré emberek ivadékai, magok is ne higyjenek olyat, mintha ők volnának finomabbak a demokratáknál. Süss óh felvilágosodás napja sugaraddal Bagoly várában, hogy oszoljon el a sötétség falaid közzül, s legyen immáron egyszer világosság, mert imigyen, mindig drágaság lesz a takarmányra, s meglássátok óh Bagoly váriak, hogy az igazándi mokrák ribilliót fognak kezdeni ellenetek, a miért eleszitek elölük az ö nékiek compeţaló szénát.

Kelt a füleki várban.

Nógrádi Lőrincz.

A közösügy születése.

Egy sötét éjjelen ös Budának ormán
Schwarzgelb zászló lengett nagy busan, mogorván;
A kétfejü sasnak szárnya lebocsátva:
Hogy megcsonkittassék, siralmasan várta.

S szép magyar hazánknak legkitünöbb bölcse
— Hogy a közrészvétet iránta felköltse —
Azt inditványozá hogy: hát jegyezzék el
A kétfejü madárt hazánk cimerével.

E bájos kisasszony mosolygott megvetve,
Ilyen csoda szörnyhöz kinek lenne kedve?
Kezét már csak inkább hozzá méltók nyerjék:
Daliás lovagok, vitézi leventék..

De a sötét éjnek titkai sötétek,
Az ártatlanságnak álmai is szépek,
Midön a szép álom fátyla borúlt rája:
A kétfejü madár lerepült hozzája..

S ime a szörnyapa csoda gyermekére
Derüben mosolygott a kelő nap fénye;
E csoda gyermeknek közösügy lőn neve,
Bésnek és a bölcsnek vigasza öröme.

Az ifju monyecske, a mint reá nézett:
Nem mosolygott, nem sirt, de teremtettézett!
Ki meri mondani, hogy enyém? meglátom:
Tudom Istenem, hogy a szemét kiásom!

Herkó Páter.

Fricskák.

Báró Eötvös is felolvasá a vallásszabadságról szóló törvényjavaslatot, olyan formán leszünk biz ezzel, mint az egyszeri ujság: adtál uram esőt, de nincs benne köszönet.

Besze Jancsi nagyon hallgat — jegyzé meg a minap valaki, — ugy ám de tesz — mondá a másik, nagyban abrichtolja a fináncokat, hogy mire Kerge Pali lesz a ministerük, teljes parádéba mutathassa be őket, a mellett meg egy osztrák-magyar fináncz filozófián dolgozik, melyet Kerge Palinak fog ajánlani.

Megboldogulván a Körmös Ferkó, — Bényei Gábor azt a nótát dúdikálja:

Happ happ happ . .
Eb lesz pap,
Egyszer voltam, kicsaptak!

Rajneria-da.

Mi az ördög bujt belétek?
Mért nem jártok a misére?
Igy förmed az öreg páter,
Egyik ájtatos hivére.

,,Édes tiszteletes uram!
A misére menni félünk,
Meg van tiltva Rajner által
Az egybesereglés nekünk.

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

Szathmárból: Vajay Gábor 5 frt., Kolb József 40 kr., Kádár Albert 20 kr., N. N. 20 kr., Puskás Jánosnő 10 kr., Szabó Mihály 10 kr., Kovács János 10 kr., Magyari Jósef 10 kr., Márton Sándor 10 kr., Sándor Pál 10 kr., Kovács Imre 10 kr., Rácz György 8 kr., Tóth Ferencz 10 kr., Ruhlány Ferencz 10 kr., Deák László 20 kr., Asztalos Sándor 10 kr., Posta János 10 kr., Szilágyi Ferencz 10 kr., Szuhai Ferencz 10 kr., Kintses Pál 10 kr., Molnár Károly 10 kr., Csomai György 20 kr., Győrfi Ferencz 10 kr., Sáfár Károly, Szathm. 10 kr., Sándor István 10 kr., Vékony László 10 kr., Nagy András 10 kr., Csörsz József 6 kr., Fehér Ferencznő 10 kr., Gordán Mihály 10 kr., Juhos Imre 20 kr., Burján József 10 kr., Szabó Lajos 10 kr., Sujok István 3 kr., Kalmár Pál 10 kr., Nagy Imre 10 kr., Kovács László 10 kr., Német Lajos 10 kr., Szentgyörgyi László 5 kr., Ferencsi Pál 4 kr., Kováts Ferencz 4 kr., Szennyes Lajos 4 kr., ifju Szentgyörgyi József 20 kr., Szentgyörgyi József 10 kr., Gáspár Ferencz 8 kr., Németh Antal 3 kr., Baráth István 1 frt., Stern Lipót 10 kr., Szilágyi Sándor 20 kr., Asztalos Józsefné 10 kr., Erdei Sándorné 10 kr., Gája István 10 kr., Szűcs József 12 kr., Szűcs András 10 kr., Gáspár István 20 kr., Burján Istvánné 10 kr., Burján József 10 kr., Fazékas Szilágyi György 12 kr., ifju Molnár József 8 kr., idősb Ferentzi Istvánné 4 kr., Papolcsi Károly 1 frt., Lőcsei György 20 kr., Visky Károly 10 kr., Kovács Éfraim 10 kr., Jagó Antal 4 kr., Szathmári József 10 kr., Sujok Lajosné 10 kr., Varga Ferencz 10 kr., Szabó Sámuel 10 kr., Dobos Ferencz 10 kr., Gorzó László 14 kr., Félegyházi József 10 kr., Strucky Venczel 10 kr., Németh Sámuel 10 kr., Olah János 4 kr., Oláh Imre 4 kr., Fábián Lajos 5 kr., Szilágyi János 5 kr., Gyapai András 10 kr., Gordán András 10 kr., Sándor Lajos 10 kr., Sándor Mihály 10 kr., Kovács Ferencz 10 kr., özv. Sujok Józsefné 10 kr., Majer Ábráhám izr. 20 kr., Bodola Lázárnő 20 kr., Bodola László 10 kr., Varga István 10 kr., Kuki Mihály 20 kr., Kuki Ferencz 10 kr., Kalmár Károly 10 kr., Asztalos Antal 40 kr., Huszti István 6 kr., özv. Kalmár Ferencznő 20 kr., Molnár József 30 kr., Gulya Mihály 10 kr., Lénárt Imre M. 10 kr., idősb Kovács János 8 kr., ifj. Medgyesi Pál 10 kr., Medgyesi Antal 10 kr., Németh István 10 kr., Cire István 10 kr., id. Kovács Sándor 10 kr., Szabó Ferencz 6 kr., Medgyesi Pál 50 kr., Medgyesi Gábor 20 kr., Medgyesi László 20 kr., Oláh István 10 kr., Félegyházy Ferencz 10 kr., Szilágyi Pál 10 kr., Ács András 10 kr., Ács József 20 kr., Török János 20 kr., Kálay Sándor 3 kr., Báthori József 10 kr., Felyér Ferencz 10 kr., Szilágyi István 10 kr., Szilágyi Ferencz 6 kr., Császár Antalnő 10 kr., Szilágyi Pálnő 10 kr., Tóth Sámuel 10 kr., Nagy János 10 kr. Kiss József 6 kr., Farkas József 10 kr., Musilla János 10 kr., Kovács Károly 4 kr., Szilágyi János 2 kr., Szikszai József 10 kr., Balázs Mihály 10 kr., ör. Szikszay József 10 kr., Nagy Sándor 10 kr., Németh Pál 10 kr., Szabó József 4 kr., ifj. Kovács János 10 kr., Megyesi András 10 kr., Medgyesy Zsigmond 20 kr., Nagy Károly 10 kr., Vékony József 10 kr., Brendli Károly 6 kr., Böszörmény Ferencz 6 kr., Kováct Károly 6 kr., Barabás József 10 kr., Szabó Pál 26 kr., Nagy Bálint 10 kr., Sándor István 20 kr., Szabó Sáudor 10 kr.' Varga György 20 kr., Ferenczi Antal 20 kr., Szabó Imre 10 kr. Összesen 20 frt. 60 kr.

Szerkesztőségünknél begyült eddig összesen **256 frt 99 kr.**

Borsszem Jankó előfizetési felhivásának illusztratioja.

A ki korpa közzé keveredik, megeszi a disznó.

Kerge-Pali-áda 1865-ből:

Estók: Estván bátya, az a finyes csizmás ott la, a mi követünk? —

Estvány: Be hogy is az! Nem látja kend? az az uraság fiskárusa, hanem az ott ni, abba a rövid szárú fejelt bagaria csezmába.

Estók: Ühüm!! —

Estvány: Nos! Mit ühümget kend? — csak mehessen Pestre, majd szerez ő ott magának fényes csezmát. *

Páter Tritytroty.

Páter Tritytroty a zsinaton
Az ellenzék sorába állt ..
S a csalhatatlanság ellen
Szabadelvüleg protestált ..

Ámde a Nonpossumusnál
Nem rég egy vízitet teve ..
S attól fogva csendes legény
S ultramontán ő kigyelme.

Páter Tritytroty mostanság már
Nem rug, nem kapál, nem harap ..
Szja! megtette a hatását
Az a bibornoki kalap.

Kis Bögős.

*) Meg is szerezte — szedő.

Pikantériák.

Azon hirre, hogy a nagy Széchényi szobrát valahára csakugyan felállitják a pesti lánczhid főnél: Pálfi Berczi és Dr. Ágai Tökszem inditványt adtak be a belügyministeriumhoz, hogy a szent paritás elvénél fogva a budai oldalon meg Alnoch ezredesnek állitsanak szobrot. — (Gyengébbek kedveért ide irom, hogy ez a vitéz osztrák volt, az, ki Buda ostromakor a lánczhidat levegőbe akarta röpiteni, azonban szerencsésen ott hagyta a fogát.

Báró Kemény Zsigót inté egy jóakaratu barátja, hogy ne mocskolódjék Kossuth ellen, s ne irjon semmit az aradiakhoz intézett levelére.

Mit? kiálta nemes felgerjedéssel a nemes báró, a kórság is kigyötörne, ha szó nélkül hagynám. *

Rajner Pál hir szerént törvényjavaslatot fog benyujtani az országgyüléshez a Szentgyörgy téri Hentzi-szobor országos költségen leendő fentartása iránt.

A Deák — körben már fel is olvasta a javaslatot mint hallik, általános helyesléssel találkozott!

Teljes Amnestia

Azon harmadfél ezer előfizetőnek, kik elitéltetésem alkalmával attól való félelmökben dezertáltak meg tőlem, hogy most már Ludas Matyi megbukik.

Ludas Matyi azonban tetszik látni, nem csak hogy meg nem bukott, de még csak megse hajolt.

És most miután 22 havi fogságomat kiültem s magam magamat megamnestiáltam: mindazon elpártolt ludasoknak, teljes bün bocsánatot és amnestiát adok, kik f. e. ápril 1-söig a főhadiszállásra

Pest, Városháztér 6. szám

alá önkéntesen berukkolnak.

Ludas Matyi.

*) nohát csak gyötörje ki! — szedő.

Felelősszerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. (Rajzoló: Appelrath L.)

Nyomatott Kunosy és Réthy-nél Pesten, (váczi-ut 9. szám alatt.)